

Príprava na prvé sväté prijímanie

Doteraz sme už prebrali celé Desatoro, povedali sme si čo sú sviatosti všeobecne a ako sa delia, prebrali sme tiež všetky sviatosti jednotlivo. Deti by už mali vedieť vymenovať 10 Božích prikázaní a veľmi stručne opísať jednotlivé prikázania, ako aj vysvetliť čo sú sviatosti, ako sa delia a stručne charakterizovať jednotlivé sviatosti. Tiež by mali vedieť naspamäť vyznať vieru a vymenovať šesť hlavných právd. Teraz si rozoberieme jednotlivé časti apoštolského vyznania viery, aby sme vedeli o čom tieto časti hovoria a čo je vlastne obsahom našej viery. Tieto časti apoštolského vyznania viery deťom doma v jednoduchosti vysvetlite.

Apoštolské vyznanie viery

Verím v Boha Otca všemohúceho:

Veríme len v jedného Boha lebo iba o jedinom Bohu nám svedčí Sväté Písmo a aj podľa zákonov logiky môže existovať len jeden Boh. Boh sa nám dáva poznať, zjavuje nám svoje meno, lebo chce, aby sme ho poznali a oslavovali. Boh je pravá láska a pravé svetlo. Boh je jeden, ale v troch osobách, v ktorých vládne dokonalá jednota a spoločenstvo v láske. Božia trojjednosť je pre človeka tajomstvom. O Bohu v troch osobách viem len vďaka Ježišovi Kristovi. Boha uctieваме ako Otca, preto lebo je naším Stvoriteľom stále nám prejavuje svoju lásku každodennou starostlivosťou o svoje stvorenie. Aj v modlitbe Otče náš nás Ježiš učí hľadať na Boha, ako na nášho milujúceho Otca. Boh je všemohúci preto, lebo mu nič nie je nemožné. Aj svet stvoril z ničoho. Boh všetko riadi a všetko môže.

Stvoriteľa neba i zeme:

Boh nepotreboval na stvorenie sveta žiaden materiál, ani žiadnu energiu. Svet stvoril z ničoho svojou všemohúcou mocou. Príčinou sveta je Boh, nie je dielom náhody. Aj prírodné zákony a prirodzený poriadok patria k dielu Stvoriteľa. Všetko čo je, závisí od Boha a zotráva vo svojom bytí len vďaka tomu, že Boh si to tak praje. Svet bol stvorený na Božiu slávu. Boh sa stále o svet stará a riadi ho, ale tajomným spôsobom. Aj človek je Bohom pozvaní spolupracovať na naplňovaní stvorenia.

I v Ježiša Krista, jeho jediného syna, nášho Pána, ktorý sa počal z Ducha Svätého, narodil sa z Márie Panny:

Ježiš Nazaretský je Boží syn, druhá Božská osoba ku ktorej sa v modlitbe obraciame. Je rovnako Bohom ako Otec a Duch Svätý. Ježiš Kristus nám na sebe samom ukazuje pravého Boha a pravý ideál človeka. Meno Ježiš v Hebrejčine znamená Boh zachraňuje. Boh nám poslal svojho Syna, aby nás zachránil od hriechu a smrti a daroval nám večný život. Boh chcel, aby Ježiš mal skutočnú ľudskú matku, ktorá ostala Pannou a jeho otcom je Boh Otec sám, pretože počiatok diela vykúpenia pochádza od Boha samého. Kristus si preto vzal na seba ľudskú prirodzenosť a narodil sa ako človek z Márie Panny Božej Matky na ktorú zostúpil Duch Svätý. Preblahoslavená Panna Mária bola osobitnou Božou milosťou

uchránená od akejkoľvek poškrvny dedičného hriechu. Takýmto spôsobom Boh vykonal dielo vykúpenia.

Trpel za vlády Poncia Piláta, bol ukrižovaný, umrel a bol pochovaný:

Ježiš tri krát oznámil svoje utrpenie a smrť, ešte skôr, ako sa vedome a dobrovoľne vydal na miesto svojho utrpenia. Ježišove utrpenie, smrť a zmŕtvychvstanie sa udialo na sviatok židovskej Veľkej Noci – Paschy. Tak ako Boh vyslobodil Izraelský národ z Egyptského otroctva, tak nás Ježiš Kristus vyslobodil z otroctva hriechu a z moci smrti. Vinu na smrti Ježiša Krista nesú všetci hriešnici. Ježiš bol nespravodlivo odsúdení na smrť, ako človek ktorý sa rúha Bohu a poburuje ľudí proti Rímskemu cisárovi. Na smrť ho odsúdil Rímsky prokurátor Poncius Pilát. Ježiš sa však do rúk ľudí vydal dobrovoľne podľa presného Božieho zámeru a predvídania. Kríž, na ktorom bol nevinný Ježiš Kristus krutým spôsobom popravený, je miestom najväčšieho poníženia a opustenosti. Spasiteľ Ježiš Kristus si kríž vyvolil preto, aby na seba vzal vinu celého sveta a na sebe vytrpel utrpenie za celý svet. Takto Kristus svojou dokonalou láskou priviedol svet naspäť k Bohu. Ježiš Kristus na kríži skutočne zomrel a jeho telo bolo uložené do hrobu.

Zostúpil k zosnulým, tretieho dňa vstal z mŕtvych, vystúpil na nebesia, sedí po pravici Boha Otca všemohúceho:

Ježiš vstúpil do smrti a na tretí deň po svojej smrti víťazne vstal z mŕtvych. O Ježišovom zmŕtvychvstaní neexistujú nijaké priame dôkazy. Sú však veľmi silné svedectvá mnohých, ktorý boli priamymi účastníkmi jeruzalemských udalostí. Zmŕtvychvstalý Pán dovolil svojim učeníkom, aby sa ho dotýkali, jedol a rozprával sa s nimi a ukázal im na svojom tele stopy po utrpení na kríži. Kristus sa zjavil po zmŕtvychvstaní v oslávenom tele, ktoré už nepatrí pozemskému životu, ale sa podieľa na Božskom živote Nebeského Otca. Ježiš Kristus po svojom zmŕtvychvstaní vystúpil do Božskej slávy v nebi, v ktorej naveky ostáva s Otcom. Vo svojom synovi je nám Boh ľudsky blízko.

Odtiaľ príde súdiť živých i mŕtvych:

Ježiš Kristus je Pánom sveta a dejín, lebo v ňom bolo všetko stvorené. On všetkých ľudí vykúpil a bude ich súdiť. Na konci sveta príde Kristus v sláve a všetci hovidia. Ježiš je „cesta pravda a život“ (Jn 14,6), ten kto však Božiu lásku odmieta sa sám odsudzuje.

Verím v Ducha Svätého, v svätú Cirkev katolícku:

Veriť v Ducha Svätého znamená klaňať sa mu rovnako ako Otcovi a Synovi. Znamená to tiež veriť že Duch Svätý prichádza do nášho srdca, aby sme Boha poznávali a milovali ho. Duch Svätý nám pomáha porozumieť Božiemu slovu, prijímať ho a uskutočňovať vo svojom živote. On nám pripomína a vysvetľuje všetky Ježišove slová. Päťdesiat dní po svojom zmŕtvychvstaní zoslal Pán z neba svojho Ducha na svojich učeníkov a tak sa začalo obdobie Cirkvi. Bolo to v deň Turíc. Duch svätý buduje a vedie Cirkev. Povoláva ľudí do služby Cirkvi

a zahŕňa ich potrebnými darmi. Slovo Cirkev je označená Gréckym výrazom „*ekklesia*“ čo znamená vyvolenie. Všetkých, ktorí sú pokrstení a veria v Boha si vyvolil Boh a utvoril z nich svoju Cirkev. Kristus je hlavou Cirkvi a my sme jej telo. Cirkev je Božím ľudom a nevestou Ježiša Krista. Kristus miluje svoju Cirkev tak, ako ženích svoju nevestu. Cirkev je svätá, lebo ju sám Boh posväcuje svojou prítomnosťou. Je katolícka preto, lebo ju Kristus povolal, aby vyznávala celú vieru, aby strážila a udeľovala všetky sviatosti a aby všetkým a všade ohlasovala radostnú zvesť. Cirkev je Apoštolská preto, lebo je založená na apoštoloch, zachováva ich tradíciu a je vedená nástupcami apoštolov. Viditeľnou hlavou cirkvi je pápež.

V spoločenstvo svätých, v odpustenie hriechov vo vzkriesenie tela a v život večný:

Do spoločenstva svätých patria všetci ľudia, živí aj zomrelí, ktorí všetku svoju nádej vložili do Ježiša Krista a k nemu sa pričlenili svojim krstom. V Kristovi tvoríme jedno telo a tak tvoríme spoločenstvo zahŕňajúce nebo aj zem. Svätí v nebi tvoria Cirkev oslávenú a živí Cirkev putujúcu. Iba Bohu sa klaníme, ale svätých v nebi uctieваме. Ježiš odpúšťal hriechy a túto svoju moc odovzdal aj Cirkvi, aby tak mohla oslobodzovať ľudí od hriechov. Prvou a hlavnou sviatosťou na odpustenie hriechov je krst. Na odpustenie ťažkých hriechov je potrebná sviatosť zmierenie (sviatosť pokánia, sv. spoveď). Táto sviatosť sa tiež odporúča aj na odpustenie menej závažných hriechov. Vo vzkriesenie mŕtvych veríme preto, lebo Kristus vstal z mŕtvych, žije naveky a aj nám dáva podiel na jeho zmŕtvychvstaní a večnom živote. Biblický výraz „telo“ charakterizuje človeka v jeho slabosti a smrteľnosti. Boh však ľudské telo nepovažuje za čosi menejcenné. V Ježišovi Kristovi Boh sám prijal ľudské telo, aby spasil človeka. Boh vykúpil celého človeka s dušou aj telom. V smrti sa duša od tela oddeľuje, telo zaniká a duša kráča v ústrety Bohu a čaká až bude znovu spojená so svojim telom, vzkriesením pri druhom príchode Pána. Večný život sa začína hneď po smrti a nemá konca. V okamihu smrti jednotlivého človeka nastáva osobný súd. Všeobecný, alebo aj posledný súd nastane na konci sveta pri druhom príchode Ježiša Krista. Na konci času Boh obnoví celý svet a premení ho na „nové nebo a novú zem“. Po smrti putujeme buď do neba, pekla, alebo očistca. Nebo je jediný nekonečný okamih lásky kde nás už nič neodlúči od Boha. Peklo je stav večnej odlúčenosti od Boha, absolútna neprítomnosť lásky, Očistec (purgatorium) je stavom v ktorom človek, ktorý zomrel zmierený s Bohom i ľuďmi sa potrebuje ešte očisťovať od testov za hriechy až kým nebude môcť hľadieť na Boha z tváre do tváre. Človek, ktorý prejde očistcom už putuje do neba.

Amen:

Slovom amen na konci bezvýhradne potvrdzujeme všetko čo sme vyznali, že veríme a tak sa stávame svedkami viery.

V poslednej katechéze si nabudúce ešte povieme zopár informácií o modlitbe veriaceho človeka.